ความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

The Opinions of the Vehicle Users on the Working Behavior of the Security Guards Against Theft of Vehicles within Thammasat University, Rangsit Campus

เศรษฐ์ศิริ จอมแก้ว[1], เดชา สังขวรรณ์[2] และ นิฤมน รัตนะรัต[3]
Sadsiri Jomkaew[1], Dechar Sangkhawan[2] and Niramon Rattanarat[3]

Received : 17 มี.ค. 2562
Revised : 24 ก.ค. 2562
Accepted : 25 ก.ค. 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และ 2) เพื่อแสวงหาแนวทางในการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ใช้ยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จำนวน 385 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในขั้นตอนต่อไปผู้ศึกษาได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาดำเนินการประมวลผลและวิเคราะห์ค่าทางสถิติ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ใช้ยานพาหนะให้ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากในด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดเข้า-ออก และด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณลานจอดรถ ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดประจำอาคาร และด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดจราจร ตามลำดับ และผู้ใช้ยานพาหนะให้ความเห็นต่อการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณลานจอดรถ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : พฤติกรรมการการทำงาน, ป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะ, พนักงานรักษาความปลอดภัย

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the opinions of vehicle users on the working behaviors of security guards towards vehicle theft prevention within Thammasat University, Rangsit campus, 2) to seek guidelines for work improvement of the security guards against theft in Thammasat University, Rangsit campus. A questionnaire was used as a tool to collect data from 385 vehicle users within Thammasat University, Rangsit campus. Statistics employed in data analysis were mean and standard deviation. Next, the researcher evaluated and analyzed statistical values of the collected data. The results show that vehicle users'

[1] *นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารงานกระบวนการยุติธรรม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อีเมล: ipaeww89@gmail.com*
[2] *ผู้อำนวยการโครงการปริญญาโทบริหารงานกระบวนการยุติธรรม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*
[3] *คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์*
[1] *Master of Arts Program Justice Administration Department Thammasat University, Email: ipaeww89@gmail.com*
[2] *Director of the Master's Degree Program in Administration of Justice Faculty of Social Work Thammasat University*
[3] *Faculty of Social Work Thammasat University*

opinions toward the working behaviors of the security guards against vehicle theft within Thammasat University Rangsit campus in an overall was at a high level. When considering each aspect, it was found that the security in the entry-exit area and the parking area was at a high level. However, it was found that security in the building area and traffic points were at a moderate level. The vehicle users provided recommendations for work improvement of security guards at the parking area, the overall was at the high level to prevent theft of vehicles within Thammasat University, Rangsit campus.

Keywords : Working behaviors, Prevent vehicle theft, Security guard

บทนำ

ปัจจุบันสภาพปัญหาอาชญากรรมในสังคมไทย มีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลงสลับกันไม่คงที่ โดยแต่ละปีนั้นมีการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดอาญาปีละหลายแสนคน และอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมีลักษณะรุนแรงหรือโหดร้ายอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนในสังคมไทย เป็นปัญหาสำคัญที่สร้างผลกระทบและส่งผลเสียหายต่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน เช่น ฆ่าผู้อื่น ทำร้ายร่างกาย ข่มขืน ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ เป็นต้น ส่งผลให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อนั้นถึงแก่ชีวิตหรืออยู่ในสภาพที่ไม่สามารถจะดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ และเดือดร้อนเพราะทรัพย์สินนั้นถูกขโมย นอกจากนี้ปัญหาอาชญากรรมยังส่งผลกระทบต่อโครงสร้างของสังคมไทยในทุก ๆ ด้าน เช่น ในด้านสังคมทำให้ศีลธรรม ความไว้เนื้อเชื่อใจ ความสัมพันธ์ของคนในสังคมลดน้อยลง เป็นต้น ด้านเศรษฐกิจ เช่น สถานการณ์ความไม่สงบสุขของจังหวัดชายแดนใต้ หรือคดีฆาตกรรมนักท่องเที่ยวต่างชาติ เป็นผลทำให้ประเทศขาดความเชื่อมั่นจากนักลงทุน เศรษฐกิจซบเซามีการปลดพนักงาน เกิดการว่างงาน ขาดรายได้ที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินชีวิต จนเป็นสาเหตุทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้น เป็นต้น

ในประเทศไทยสถิติคดีอาชญากรรมเพิ่มขึ้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2555–2557 พบว่าปี พ.ศ. 2555 มีเหตุเกิดขึ้น 668,458 คดี จับกุม 510,596 ราย ส่วนปี พ.ศ. 2556 มีเหตุเกิดขึ้น 767,687 คดี จับกุม 611,022 ราย และปี พ.ศ. 2557 มีเหตุเกิดขึ้น 729,210 คดี จับกุม 559,370 ราย แต่จะพบว่าจำนวนคดีอาชญากรรมตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2555-2557 คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ได้แก่ การพนัน ยาเสพติด อาวุธปืน และการค้าประเวณี เป็นคดีที่มีผู้กระทำผิดมากที่สุด จำนวน 1,841,611 คดี คิดเป็นร้อยละ 85.05 ของคดีอาชญากรรมทั้งหมด และยังจับกุมไม่ได้อีก 309,406 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.80 จากคดีที่ได้รับแจ้งมา รองลงมา คือ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ ได้แก่ ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ลักทรัพย์ กรรโชกทรัพย์ ฉ้อโกงทรัพย์ จำนวน 146,404 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.76 ของคดีอาชญากรรมทั้งหมด และยังจับกุมไม่ได้อีก 76,902 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.53 จากคดีที่ได้รับแจ้งมา (สถิติคดีอาญา 5 กลุ่มทั่วราชอาณาจักรสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2556-2557)

จากสถิติข้างต้นแสดงให้ทราบว่าลำพังเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นไม่สามารถที่จะป้องกันและปราบปราบอาชญากรรมได้ทั่วถึง พนักงานรักษาความปลอดภัยซึ่งทำหน้าที่เพื่อตัดช่องโอกาสของการเกิดอาชญากรรม จึงเข้ามามีบทบาท โดยมีตัวอย่างทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนต่าง ๆ ได้ใช้บริการของพนักงานรักษาความปลอดภัยมากขึ้น เช่น ธนาคาร โรงพยาบาล สถานที่ราชการและสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เป็นต้น งานการรักษาความปลอดภัยจึงเป็นสิ่งที่สำคัญในการรับประกันถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ความสูญเสียทางร่างกาย จิตใจ ชื่อเสียงและเกียรติยศในสังคม ถ้าหากว่าการรักษาความปลอดภัยไม่มีประสิทธิภาพและขาดประสิทธิผล ย่อมส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ก่อให้เกิดความเสียหาย ขาดความมั่นใจในความปลอดภัยในการดำรงชีวิต เกิดความไม่ปกติสุข ความวุ่นวาย ส่งผลต่อความรู้สึกหวาดกลัว หวาดระแวง ต่อการเกิดการสูญเสียทั้งร่างกาย ชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน (จงใจ เขินอำนวย, 2551 : 1)

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งที่มีการป้องกันอาชญากรรมภายในสถาบัน ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เคยจ้างเหมาพนักงานรักษาความปลอดภัยบริษัทเอกชนมาดูแลด้านการรักษาความปลอดภัย และจราจร

แต่ปัจจุบันได้เปลี่ยนมาใช้วิธีบริหารโครงการระบบรักษาความปลอดภัยและจราจรเอง ซึ่งมีระบบการทำงานการรักษาความปลอดภัยต่าง ๆ เช่น การมีพนักงานเฝ้าตรงจุดต่าง ๆ ของอาคารสถานที่ มีการติดตั้งกล้องวงจรปิด คอยเก็บบัตรยานพาหนะที่เข้าออกมหาวิทยาลัยตรงป้อมทางเข้าออก เป็นต้น อย่างไรก็ตามอาชญากรรมก็ยังเกิดขึ้นเพราะตัวของพนักงานรักษาความปลอดภัยนั้นยังขาดประสิทธิภาพในการทำงาน และยังมีความรู้ไม่เพียงพอที่จะป้องกันการเกิดอาชญากรรม โดยเฉพาะอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการโจรกรรมยานพาหนะยังเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง เช่น รถจักรยานหาย รถจักรยานยนต์หาย เป็นต้น เป็นผลทำให้ผู้ที่เป็นเจ้าของยานพาหนะเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง แม้ว่าจะมีพนักงานรักษาความปลอดภัย การโจรกรรมยานพาหนะก็ยังคงเกิดขึ้น ซึ่งอ้างอิงจากสถิติการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ช่วงเดือน ตุลาคม 2556 – กันยายน 2557 มีคดีการโจรกรรมยานพาหนะทั้งหมด 23 คดี ส่วนช่วงเดือน ตุลาคม 2557– กันยายน 2558 มีคดีการโจรกรรมยานพาหนะทั้งหมด 48 คดี โดยทั้งสองช่วงจะเห็นได้ว่ายานพาหนะจะถูกโจรกรรมมากในช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยเปิดเทอม และช่วงที่ถูกโจรกรรมน้อยส่วนมากอยู่ระหว่างเดือน เมษายน พฤษภาคม มิถุนายน ซึ่งตรงกับเวลาช่วงปิดเทอม และอัตราการเพิ่มขึ้นของการโจรกรรมยานพาหนะภายในสองปีนี้คิดเป็น 47.92 เปอร์เซ็นต์ สรุปได้ว่าการโจรกรรมยานพาหนะส่วนมากจะเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่มหาวิทยาลัยอยู่ในช่วงเปิดเทอม ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีผู้คนเข้าออกมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก

จากปัญหาข้างต้นการรักษาความปลอดภัยจึงเป็นทางเลือกที่เหมาะสมอีกทางเลือกหนึ่งที่จะลดโอกาสการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ ซึ่งผู้ศึกษาเชื่อว่าพนักงานรักษาความปลอดภัยนั้นมีความจำเป็นจะช่วยตัดช่องโอกาสในการเกิดการโจรกรรมยานพาหนะแทนในส่วนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถควบคุมดูแลได้ แต่การป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะจะมีประสิทธิภาพมากหรือไม่ ต้องขึ้นอยู่กับการทำงาน และความรู้ในการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะนั้น ๆ ด้วย เพราะชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนที่ฝากไว้กับการรักษาความปลอดภัยของพนักงานรักษาความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นการศึกษานี้ผู้ศึกษาสนใจทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงาน ของพนักงานรักษาความปลอดภัย และแนวทางเกี่ยวกับการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เพื่อจะได้นำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อไป เนื่องจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เคยจ้างเหมาพนักงานรักษาความปลอดภัยบริษัทเอกชนมาดูแลด้านการรักษาความปลอดภัย และจราจร ปรากฏว่าบริษัทเอกชนที่รับจ้างเหมาเอารัดเอาเปรียบผู้ปฏิบัติงานด้านรักษาความปลอดภัย โดยมีการหักเงินค่าจ้างการบังคับให้ทำงานควบกะ ไม่ทำบัตรประกันสังคมให้แก่ผู้ปฏิบัติงานมีการปรับเปลี่ยนผู้ปฏิบัติงานบ่อยครั้ง ทำให้การทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยขาดความรู้ความชำนาญ ไร้ความรับผิดชอบ และขาดจิตวิญญาณในการปฏิบัติงาน ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนผู้รับจ้างเหมาบริษัทเอกชนมาหลายครั้งหลายบริษัท แต่ก็ยังคงเกิดปัญหาเหมือนเดิม ทางมหาวิทยาลัยจึงได้เปลี่ยนมาใช้วิธีบริหารโครงการระบบรักษาความปลอดภัยและจราจรเอง ซึ่งได้แก้ไขจุดบกพร่องต่าง ๆ ข้างต้นให้ดีขึ้น

ในปัจจุบันถึงแม้ว่าทางมหาวิทยาลัยจะบริหารระบบรักษาความปลอดภัยเอง แต่การทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะ ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ยังพบเจอปัญหาอยู่ ซึ่งจะยกตัวอย่างในขณะที่ผู้ศึกษายังศึกษาอยู่ พบว่ายังมีการสูญหายของรถจักรยานยนต์ รถจักรยานของนักศึกษา และรถจักรยานของผู้ศึกษาเองด้วย ทั้งที่มีพนักงานรักษาความปลอดภัยคอยดูแล มีกล้องวงจรปิด อยู่ตามจุดต่าง ๆ ของอาคาร รวมไปถึงมีการแลกบัตรเวลาจะเข้าออกมหาวิทยาลัยด้วยยานพาหนะ แต่ยังมีการโจรกรรมยานพาหนะเกิดขึ้น จึงทำให้ผู้ศึกษาเชื่อว่าการโจรกรรมยานพาหนะที่ยังคงเกิดขึ้นภายในมหาวิทยาลัยนั้น เป็นผลมาจากการทำงานที่ขาดประสิทธิภาพของตัวพนักงานรักษาความปลอดภัยเอง ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ว่ามีการทำงานอย่างไร และผู้ใช้ยานพานะมีแนวทางที่จะช่วงป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะอย่างไรบ้าง ซึ่งคาดว่าจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

2. เพื่อแสวงหาแนวทางในการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คือ ผู้ใช้ยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ใช้ยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 385 คน คำนวณจากสูตรไม่ทราบจำนวนประชากรประชากรโดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

$$n = \frac{Z^2pq}{e^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

Z แทน ระดับความมั่นใจที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ที่มีค่าเท่ากับ 95%

โดยที่ α = .05 หรือ 1 - α/2 = .975 จะทำให้ Z = Z0.975 = 1.96

p แทน สัดส่วนของประชากรหรือความน่าจะเป็นของประชากรที่น่าสนใจศึกษาเท่ากับ 50%

q แทน สัดส่วนของประชากรที่ไม่ได้สนใจศึกษา = 1-p

e แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น = 5% = 0.05

ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% และยอมให้คลาดเคลื่อนได้ 5% ดังนั้น

$$n = \frac{(1.96)^2(0.5)(1-0.5)}{(0.05)^2}$$

$$= 384.16$$

$$= 385 \text{ คน}$$

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทรถที่ใช้ภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

2.2 ความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ลักษณะแบบสอบถามใช้มาตรวัดระดับความเห็นตามแบบวิธีลิเคอร์ทสเกล (Likert Scale)

2.3 แนวทางการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต แบบสอบถามใช้มาตรวัดระดับความเห็นตามแบบวิธีลิเคอร์ทสเกล (Likert Scale)

2.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้มีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่งดังนี้

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1.1 ผู้ศึกษาลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยการเก็บข้อมูลจากผู้ใช้ยานพาหนะในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

3.1.2 ผู้ศึกษาขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยอธิบายและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม ชี้แจงการทำวิจัยให้ทราบ และวิธีการกรอกข้อมูลแก่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคล และรับแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเองเมื่อกรอกข้อมูลสมบูรณ์

3.1.3 ผู้ศึกษาทำการตรวจความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ของชุดแบบสอบถาม มาลงรหัส (Code) ตามเกณฑ์และระดับการวัดตัวแปรของข้อคำถามในเครื่องมือแต่ละส่วน แล้วจึงนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการนำแบบสอบถามที่ได้มารวบรวมดำเนินการดังนี้

4.1.1 การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ความถูกต้องของแบบสอบถามและคัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

4.1.2 การลงรหัส (Coding) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ของข้อมูลมาลงรหัสตามที่กำหนด

4.1.3 การประมวลผลผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการลงรหัสแล้วมาบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

4.1.4 วิเคราะห์ค่าความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และแนวทางทางการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
4.21 – 5.00	มีการรักษาความปลอดภัยในระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	มีการรักษาความปลอดภัยในระดับมาก
2.61 – 3.40	มีการรักษาความปลอดภัยในระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	มีการรักษาความปลอดภัยในระดับน้อย
1.00 – 1.80	มีการรักษาความปลอดภัยในระดับน้อยที่สุด

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามส่วนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ใช้ยานพาหนะ

4.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยภายต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และแนวทางทางการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย ต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

4.2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation หรือ S.D.) เพื่อใช้อธิบาย ความเบี่ยงเบนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต และแนวทางทางการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย ต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต สรุปผลการวิจัยดังตาราง 1

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ในภาพรวม

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลค่า
1. ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดเข้า-ออก	3.56	0.55	มีการรักษาความปลอดภัยมาก
2. ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดประจำอาคาร	3.40	0.57	มีการรักษาความปลอดภัยปานกลาง
3. ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดจราจร	3.38	0.60	มีการรักษาความปลอดภัยปานกลาง
4. ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณลานจอดรถ	3.53	0.47	มีการรักษาความปลอดภัยมาก
ภาพรวม	**3.46**	**0.32**	มีการรักษาความปลอดภัยมาก

จากตาราง 1 พบว่าผู้ใช้ยานพาหนะให้ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ในภาพรวมมีการรักษาความปลอดภัยในอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าการรักษาความปลอดภัย อยู่ในระดับมากในด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดเข้า-ออก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณลานจอดรถ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 อีกทั้งมีการรักษาความปลอดภัยในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดประจำอาคาร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดจราจร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ตามลำดับ

2. แนวทางการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต สรุปผลการวิจัยดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแนวทางพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลค่า
1. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรควบคุมเกี่ยวกับยานพาหนะทุกคันที่เป็นนักศึกษา เจ้าหน้าที่ และอาจารย์ที่ต้องมีสติ๊กเกอร์ที่ออกโดยมหาวิทยาลัยฯทุกคัน	3.57	0.88	ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามาก
2. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมดูแลเกี่ยวกับยานพาหนะสำหรับผู้ที่มาติดต่อควรมีแลกบัตรบริเวณจุด-เข้าออกทุกครั้ง	3.48	0.73	ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามาก
3. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ประจำทุกจุดควรมีการจดบันทึกเลขทะเบียนรถที่มาจอดในแต่ละจุดทุกคัน	3.42	0.61	ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามาก
4. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรมีสอดส่องดูแลรถในแต่ละจุดอย่างน้อยทุก ๆ 1 ชั่วโมง	3.91	0.98	ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามาก
5. เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรมีหัวหน้าชุดที่ควบคุมดูแลและรับรายงานการปฏิบัติงานหน้าที่ทุก 4 ชั่วโมง	3.79	0.94	ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามาก
6. ควรมีหัวหน้าชุดมอบหมายงานให้พนักงานรักษาความปลอดภัยในแต่ละจุดเป็นประจำทุกวัน	3.28	0.67	ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปานกลาง
7. ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการควบคุมดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในแต่ละจุดทุก 3 เดือน	3.18	0.76	ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปานกลาง
8. ควรจัดให้มีเครื่องมือการสื่อสารที่ทันสมัย เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ ที่เพียงพอต่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในแต่ละจุด	3.75	0.77	ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามาก
ภาพรวม	**3.55**	**0.48**	**ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนามาก**

จากตาราง 2 พบว่าผู้ใช้ยานพาหนะให้ความคิดเห็นต่อการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณลานจอดรถในภาพรวม ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรมีการสอดส่องดูแลรถในแต่ละจุดอย่างน้อยทุก ๆ 1 ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรมีหัวหน้าชุดที่ควบคุมดูแล และรับรายงานการปฏิบัติงานหน้าที่ทุก 4 ชั่วโมง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ควรจัดให้มีเครื่องมือการสื่อสารที่ทันสมัย เช่นวิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ ที่เพียงพอต่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในแต่ละจุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 เจ้าหน้าที่รักษาความปอลดภัยควรควบคุมเกี่ยวกับยานพาหนะทุกคันที่เป็นนักศึกษา เจ้าหน้าที่

และอาจารย์ที่ต้องมีสติ๊กเกอร์ที่ออกโดยมหาวิทยาลัยฯ ทุกคัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมดูแลเกี่ยวกับยานพาหนะสำหรับผู้ที่มาติดต่อควรมีแลกบัตรบริเวณจุด-เข้าออกทุกครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ประจำทุกจุด ควรมีการจดบันทึกเลขทะเบียนรถที่มาจอดในแต่ละจุดทุกคัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาในระดับปานกลาง ได้แก่ ควรมีหัวหน้าชุดมอบหมายงานให้พนักงานรักษาความปลอดภัยในแต่ละจุด เป็นประจำทุกวัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 และควรจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการควบคุมดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในแต่ละจุดทุก 3 เดือน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ตามลำดับ

อภิปรายผล

การศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ผู้ศึกษาได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ผู้ใช้ยานพาหนะให้ความเห็นต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากในด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดเข้า-ออก ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณลานจอดรถในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดประจำอาคาร และด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดจราจร ตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เพราะบริเวณการรักษาความปลอดภัยบริเวณจุดเข้า-ออกและลานจอดรถนับได้ว่าเป็นจุดที่สำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณจุดเข้าออก เป็นจุดที่คัดกรองผู้ใช้ยานพาหนะที่เข้ามาภายในมหาวิทยาลัย ดังนั้นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจึงจำเป็นต้องเข้มงวดกวดขันอย่างเข้มงวด และลานจอดรถซึ่งเป็นจุดสำคัญที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องคอยสอดส่องดูแลรถที่เข้ามาจอดภายในลานจอดรถ ส่วนบริเวณประจำอาคารและจราจร เจ้าหน้าที่จะให้บริการอย่างเข้มงวดจราจรเฉพาะเวลาเร่งด่วนในช่วงเวลา 07.00-09.00 น., 11.00-13.00 น. เท่านั้น ดังนั้นไม่ว่าการรักษาความปลอดภัยไม่ว่าจุดไหนก็ตามล้วนแล้วแต่มีความสำคัญในการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะ และการป้องกันการก่ออาชญากรรมที่จะเกิดกับผู้ใช้ยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัย ดังนั้นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องมีการปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละจุดอย่างเคร่งครัด เพื่อมิให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สินของผู้ใช้ยานพาหนะ ซึ่งผลการศึกษามีความสอดคล้องกับแนวคิดการรักษาความปลอดภัยในสถานที่ราชการ ที่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องทำหน้าที่ควบคุม ดูแลการรักษาความปลอดภัยและผู้ที่เข้ามาปฏิบัติงานในบริเวณพื้นที่ตั้งของหน่วยงานของรัฐ ให้ปฏิบัติตามระเบียบปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยที่ได้กำหนดไว้ ควบคุม ดูแลการปฏิบัติต่อผู้มาติดต่อที่เข้ามาในพื้นที่หรือปฏิบัติงานชั่วคราวในพื้นที่ของหน่วยงานของรัฐ หลังจากยามรักษาการณ์ได้ส่งมอบบุคคลนั้นเข้ามาในพื้นที่ควบคุมแล้ว ให้คำแนะนำ ดูแล และพิจารณาแก้ไข ป้องกันปัญหาในกรณีได้รับแจ้งถึงเหตุน่าสงสัยหรือผิดสังเกตภายในพื้นที่หรือบริเวณใกล้เคียงจากยามรักษาการณ์ เจ้าหน้าที่ หรือบุคคลอื่น ก่อนนำแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ควบคุมการรักษาความปลอดภัย

อีกทั้งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยจากอาชญากรรมโดยภาคเอกชน ตามที่พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 (2561 : ออนไลน์) มาตรา 41 กำหนดหน้าที่ให้แก่พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้ 1) ช่วยเหลือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับกุมผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 2) รักษาความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายทรัพย์สินรวมทั้งระงับเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง 3) เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาหรือน่าเชื่อว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นให้แจ้งฝ่ายพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่ทันทีและปิดกั้นและรักษาสถานที่เกิดเหตุให้คงสภาพเดิม จนกว่าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจผู้มีอำนาจจะเดินทางมาถึง อีกทั้งพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่รักษาความปลอดภัยแก่บริเวณและสถานที่ รวมถึงทรัพย์สินของนายจ้าง ตลอดจนอาจรวมถึงการจัดการจราจรในพื้นที่รับผิดชอบตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง ซึ่งการได้รับมอบอำนาจจากนายจ้างผู้เป็นเจ้าของบริเวณและสถานที่ดังกล่าว พนักงานรักษาความปลอดภัย

รับอนุญาตจึงมีสิทธิและหน้าที่เพียงเท่าที่นายจ้างได้มอบอำนาจไว้ และไม่เกินกว่าที่กฎหมายกำหนดให้ผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินกระทำได้ เพื่อปกป้องสิทธิของตนเอง (ทิพย์อาภา เสฐจินตนิน, 2551 : 53) หากการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตได้กระทำไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจต้องรับผิดทั้งทางแพ่งทางอาญา และทางปกครอง

2. ผลการศึกษาพบว่า ผู้ใช้ยานพาหนะให้ความเห็นต่อการพัฒนาการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัยต่อการป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ด้านรักษาความปลอดภัยบริเวณลานจอดรถในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมาก ได้แก่ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรสอดส่องดูแลรถในแต่ละจุดอย่างน้อยทุก ๆ 1 ชั่วโมง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรมีหัวหน้าชุดที่ควบคุมดูแลและรับรายงานการปฏิบัติงานหน้าที่ทุก 4 ชั่วโมง ควรจัดให้มีเครื่องมือการสื่อสารที่ทันสมัย เช่นวิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ ที่เพียงพอต่อเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในแต่ละจุด เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรควบคุมเกี่ยวกับยานพาหนะทุกคันที่เป็นนักศึกษา เจ้าหน้าที่และอาจารย์ที่ต้องมีสติ๊กเกอร์ที่ออกโดยมหาวิทยาลัยฯ ทุกคัน เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควบคุมดูแลเกี่ยวกับยานพาหนะสำหรับผู้ที่มาติดต่อ ควรมีแลกบัตรบริเวณจุด-เข้าออกทุกครั้ง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยที่ประจำทุกจุด ควรมีการจดบันทึกเลขทะเบียนรถที่มาจอดในแต่ละจุดทุกคัน ในระดับปานกลาง ได้แก่ ควรมีหัวหน้าชุดมอบหมายงานให้พนักงานรักษาความปลอดภัยในแต่ละจุดเป็นประจำทุกวัน และควรจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการควบคุมดูแลรักษาความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในแต่ละจุดทุก 3 เดือนตามลำดับ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้ใช้ยานพาหนะเห็นว่ามีเหตุการณ์โจรกรรมยานพาหนะภายในมหาวิทยาลัยเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ดังนั้นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรสอดส่องดูแลในแต่ละจุด จากทุก 2 ชั่วโมง เป็น 1 ชั่วโมง อีกทั้งมีการรายงานผลการปฏิบัติงานต่อหัวหน้าชุดทุก 4 ชั่วโมง เพื่อให้ระบบรักษาความปลอดภัยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยต้องมีอุปกรณ์และเครื่องมือในการสื่อสารที่เพียงพอและทันสมัย มีการจดบันทึกเหตุการณ์ในการตรวจสอบดูแลทุกครั้ง และควรมีการจัดฝึกอบรมด้านการรักษาความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการศึกษามีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสุริยะฏิษ สุริยะธง (2554 : 71) ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถจักรยานยนต์ของศูนย์ป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์ ผลการศึกษาพบว่าแนวทางแก้ไขปัญหา และปรับปรุงขั้นตอนกระบวนการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถจักรยานยนต์ ควรส่งเสริมให้มีการฝึกอบรม ฝึกทบทวน ปรับปรุงประสิทธิภาพของสารสนเทศที่มีความเกี่ยวข้องเฉพาะด้าน และจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมในแต่ละด้าน ตลอดจนความเอาใจใส่ของผู้บริหารในระดับสูงในการแก้ไขปัญหาร่วมกับผู้ปฏิบัติงาน และแนวคิดของ ไพฑูรย์ เพิ่มศิริวิศาล (2549 : 7 - 8) กล่าวว่าการป้องกันมิให้คนร้ายทำการโจรกรรมรถ นับว่าเป็นมาตรการสำคัญมากเป็นลำดับแรก การป้องกันอาชญากรรมโดยเนื้อหาทางวิชาการมีทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรมที่ได้รับการยอมรับและนำมาศึกษาอยู่แล้ว การป้องกันที่ดีที่สุดนั้นจะต้องเป็นการลดระดับความเป็นทฤษฎี (นามธรรม) สู่การนำมาปฏิบัติ (รูปธรรม) การป้องกันอาชญากรรมอาจแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ 1) การป้องกันมิให้เหตุเกิด 2) การตรวจสกัดจับกุมหลังเกิดเหตุ

ข้อเสนอแนะแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรเข้มงวดกวดขัน เกี่ยวกับการให้รถบรรทุกทุกชนิดนำสิ่งของออกโดยไม่มีใบอนุญาต ควรมีการจดบันทึกหรือแลกบัตร และขออนุญาตกับทางมหาวิทยาลัย

1.2 เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยควรให้ความสำคัญกับการเปิดไฟส่องสว่างให้ครบทุก จุดบริเวณที่จอดรถมากยิ่งขึ้น

1.3 ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการจราจรของพนักงานรักษาความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

1.4 ควรจัดให้มีหัวหน้าชุดมีการจัดประชุมพนักงานรักษาความปลอดภัยให้มีการประสานงานที่ดีเมื่อมีการเกิดเหตุร้ายภายในมหาวิทยาลัย

1.5 ควรกำหนดมาตรฐานในการรักษาความปลอดภัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558 (2561 : ออนไลน์) มาตรฐาน 26 ที่ต้องกำกับตรวจสอบการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย มีระบบการบันทึกเหตุการณ์ประจำวัน มีศูนย์ประสานงาน มีอุปกรณ์สื่อสารระหว่างศูนย์ประสานงานกับพนักงานรักษาความปลอดภัย และให้มีความรู้เกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยและฝึกทบทวนสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งต่อไปควรจะเพิ่มแบบสอบถามการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ใช้ยานพาหนะต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานรักษาความปลอดภัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ให้มากกว่านี้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จงใจ เขินเงิน. (2551). *ความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อประสิทธิภาพการให้บริการ ของสถานีตำรวจภูธรพระนครศรีอยุธยา* . วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ไพฑูรย์ เพิ่มศิริวิศาล. (2549). *ตำราการสืบสวนคดีโจรกรรมรถ*. นครปฐม: โรงพิมพ์นายร้อยตำรวจ.

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. 2558. (2561). สืบค้นเมื่อ 5 มีนาคม 2561, จาก https://library2.parliament.go.th/giventake/content_nla2557/law104-051158-24.pdf

สุริยะฏิษ สุริยะธง. (2554). *ปัญหาและอุปสรรคในการป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถจักรยานยนต์ของศูนย์ป้องกันและปราบปรามการโจรกรรมรถยนต์*. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสตร์. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.